

Communnen under 22de October 1855 til for den Godtgjørelse, der er nævnt under Nr. 6. Der var derimod nogle andre Ydelsler, med Hensyn til hvilke Spørgsmaalet stod tvivlsomt for mig, og jeg skal nævne dem. Det er de Afgifter, der ere opførte under Nr. 10 og 11, Landmilitaaretens Bidrag til Kjøbenhavns Fattigvæsen og Søetatens Bidrag til samme Fattigvæsen. Dette Bidrag fra Landmilitaaretaten og Søetaten til Kjøbenhavns Fattigvæsen var ganske vist givet i tidligere Tider. — jeg troer, paa en fuldkommen bindende Maade — og disse Bidrag ere aarligt, uden nogen videre Indsigelse, blevne bevilgede af Rigsdagen paa Finantsloven. Men Forholdene nu ere væsentlig forskjellige fra dengang, da Bidragene bleve bestemte; thi dengang bestod Kjøbenhavns Garnison af en temmelig betydelig Styrke, som i sine væsentligste Bestanddele var hvervede Tropper, og det er bekjendt, at Søetatens faste Mandskab var meget talrigere dengang end nu. Det kunde saaledes med Sikkerhed forudsættes, at en ganske anden Byrde dengang vilde påføres Kjøbenhavns Fattigvæsen, end der nu er Tilfældet. Jeg kom til det Resultat, at der ikke kunde og ikke burde være Spørgsmaal om at afløse disse Ydelsler paa samme Maade som de andre, ved at capitalisere dem med det tyvedobbelte Beløb; men jeg finder derimod, at det var fuldkommen forsvareligt ligeoverfor Statskassen og tilfredsstillende for Kjøbenhavns Commune, naar man capitaliserede dem med det ti-dobbelte Beløb. Paa denne Maade gif jeg dengang frem som Indenrigsminister. Resultatet af Overveielserne i Indenrigsministeriet blev forelagt for det samlede Ministerium, og man blev entig om paa denne Maade at lade disse Ydelsler fra Statskassen til Kjøbenhavns Commune komme til Afdrag. Men — siger man — hvorfor er der ikke søgt Rigsdagens Tilslutning dertil, Rigsdagens Sanction derpaa? Jeg svarer dertil, at det er, fordi det var ligesom umuligt at erhverve Rigsdagens Samtykke. Det dreiede sig om Dage, hvis ikke hele Underhandlingen skulde strande, og jeg ansaae det for at være i høieste Grad utilraabeligt ikke at faae Afhændelsen tilendebragt

inden den i Loven fastsatte Tidsfristens Udløb. Det ærede Udvalg har ikke betragtet Sagen fra dette Standpunkt, og Udvalget har i Betænkningen fremsat en Udtalelse fra Finantsudvalgets Betænkning af 21de November 1868, som lyder saaledes: „Udvalget maatte ønske, at der ogsaa med Hensyn til de til Fattigvæsenet og det kongelige Dpfostningshuus i Kjøbenhavn opførte aarlige Bidrag, forsaavidt det ved nærmere Undersøgelse maatte vise sig, at de vedvarende paahvile Statskassen, indleedes Underhandlinger om en Afløsning“. Der, siger Udvalget, er Bemyndigelsen for Regjeringen til at søge disse Ydelsers Afløsning. Denne Udtalelse i Finantsudvalgets Betænkning fremkom jo i Anledning af Statens Bidrag til Fattigvæsenet og det kongelige Dpfostningshuus i Kjøbenhavn. Havde der ikke været Spørgsmaal om Fæstningsterrainet, og Regjeringen vilde have efterkommet denne Dpfordring fra Finantsudvalget og havde indledt Underhandlinger med Kjøbenhavns Commune om Afløsning, saa havde naturligvis det ene Rigtige været, at Regjeringen havde forelagt Sagen for Rigsdagen; det havde været Regjeringens ligefremme Pligt. Men det er ikke dertil, at jeg søger Regjeringens Bemyndigelse til paa denne Maade at afløse disse Ydelsler; det er i Loven af 6te Juli 1867 § 8, hvor der staar, at Regjeringen bemyndiges til paa en for Statskassen fordeeltlig Maade at afhænde det omhandlede Terrain. Deri har Regjeringen sin Bemyndigelse, og naar Regjeringen er kommen til den Overbeviisning, at den ved at bringe disse Ydelsers Afløsning med ind i Beregningen af den hele Kjøbesum opnaar en Afhændelse, som er fuldkommen forsvarelig for Statskassen, saa har den ogsaa efter min bestemte Anskuelse en Berettigelse dertil. — Det sjerde Afsnit handler om den fremtidige Gjenneførelse af Loven af 6te Juli 1867, hvortil er knyttet en Indstilling under Nr. 2 af Udvalgets Fleertal. Gjenneførelsen, udtaler Udvalget, har hidtil „paahvilet Krigsministeriet“; men det forventer, „hvad der ogsaa fra Regjeringens Side forudsættes ved Lovens Behandling, og hvad der udtryffeligt er udtalt i denne Samling af den afgaaede Krigsmini-